



Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1183/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Szepesházi Péter ügyvéd) útján a Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.247/2023/25. számú ítélete és a Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján. Az indítványozó szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1) bekezdését, XX. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [2] 2. Az indítvány alapjául szolgáló ügy a rendelkezésre álló iratok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó mint az indítvány alapjául szolgáló ügy felperese korábban az alapperbeli alperesi szervezetben főtitkári tisztséget töltött be, és ebben a minőségében az alperes képviselőjére is jogosult volt. Az indítványozó mint felperes és az alperes között bérleti szerződés jött létre 2015. március 20. napján a felperes tulajdonát képező ingatlan egyes helyiségeinek bérbeadásáról 80 000 forint/hó bérleti díj ellenében. Az alperes bérelőként a felperesi ingatlanon beruházást végzett 16 475 330 forint értékben. A szerződés szerint az alperes a bérleti szerződésben kikötött bérleti díjat a beruházás értékébe történő beszámítás útján egyenlítette ki. A felek rögzítették, hogy a bérleti szerződés felmondására - amennyiben a másik fél a szerződés kapcsán az együttműködési kötelezettségét nem szegi meg súlyos mértékben – a beruházás erejének bérleti díj formájában történő bérelő általi lelakásáig nem jogosultak (szerződés 8. pont). A szerződés 27. pontja rögzítette azt is,

hogy a jelen szerződést a felek 2015. március 20. napjától határozatlan időtartamra – a 8. pontban foglalt kitétel figyelembevételével - kötik. A szerződést bármelyik fél a másik fél felé intézett írásbeli nyilatkozatával 120 napos felmondási idővel felmondhatja. A szerződés 28. pontjában a felek kikötötték továbbá, hogy a bérleti díjat a felek közös megállapodásukkal módosíthatják.

- [4] Egy 2015 szeptemberében készült szakértői vélemény alapján a felek 2016. január 1. napjától a bérleti díjat 80 000 forintról 180 000 forintra emelték fel. Időközben a felperes büntetőjogi felelősségre vonására tekintettel a főtitkári tisztsége megszűnt: a felperes fogva tartása alatt a felperes a felemelt bérleti díjat – a szerződéstől eltérően nem beszámítás útján – 50%-os mértékben a felperes számlájára, 50%-os mértékben pedig leányának számlájára utalással egyenlítette ki.
- [5] 2018. november 29-én kelt levelében a felperes a bérleti díj összegét egyoldalúan 220 000 forintra emelte fel, azzal a feltétellel, hogy az alperes az ingatlan kijavításának költségeit vállalja, ennek nem teljesülése esetén 270 000 forintban állapította meg a fizetendő bérleti díj összegét. Az alperes ezt követően a bérleti szerződést a bérbeadó súlyos szerződésszegésére és az együttműködési kötelezettségének súlyos megsértésére hivatkozva felmondta, azzal, hogy 2018. december 31. napjáig a bérleményből kiköltözik.
- [6] 2.2. A felperes a rendkívüli felmondást nem fogadta el, az előnyomott aláírássra hivatkozva úgy ítélte meg, hogy az alperes felmondása rendes felmondásként sem értékelhető. Az alperes válasziratában közölte, hogy a szerződést érvényesen felmondottnak tekinti, fizetési kötelezettségét nem ismerte el.
- [7] A felperes 2019. január 1. napjától 2019. április 30. napjáig terjedő időszakra vonatkozóan 1 080 000 forint összegű számlát bocsátott ki, amelyet az alperes visszaküldött, hivatkozva arra, hogy a bérleti szerződés felmondásra került, így bérleti díj fizetési kötelezettség nem terheli. A felperes fizetési meghagyás útján érvényesítette az igényét, ami ellentmondás folytán perré alakult. Keresetében 1 080 000 forint bérleti díj és ennek késedelmi kamata összegben kérte az alperes marasztalását. A Szekszárdi Járásbíróság – a Szekszárdi Törvényszék mint másodfokú bíróság 10.Pf.20.401/2021/9. számú ítéletével helybenhagyott – 4.P.20.275/2020/45-II. számú ítéletében a kereseti kérelemnek részben helyt adott, és a 2016. március 4. napján kelt bérleti szerződés kiegészítése alapján havi 180 000 forint figyelembe vételével 2019. január 1. napjától 2019. április 30. napjáig terjedő időszakra 720 000 forint bérleti díj és ennek késedelmi kamata megfizetésére kötelezte az alperest, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [8] 2.3. A felperes ezt követően előterjesztett újabb keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2019. május 1-től 2020. december 31-ig terjedő időre járó elmaradt bérleti díj, mindösszesen 3 600 000 forint és ennek 2019. május 1-jétől járó

törvényes mértékű, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti késedelmi kamata megfizetésére.

- [9] A Szekszárdi Járásbíróság 10.P.20.247/2023/25. számú ítéletében a tényállást a peres felek nyilatkozatai, a csatolt okiratok, valamint a Szekszárdi Járásbíróság előtt folyamatban volt 4.P.20.275/2020. számú peres eljárás iratai alapján állapította meg. Ítélt dolognak minősítette azt, hogy a peres felek 2015. évi szerződése a 2016. márciusi kiegészítéssel módosult, és az alperest terhelő bérleti díj összege 180.000 forint volt havonta. Szintén ítélt dolognak tekintette a felmondás hatályosulását. Abban a kérdésben foglalt állást, hogy a felek közötti szerződés alapján a bérleti jogviszony a felperes és az alperes között fennáll-e, így ennek alapján alperes bérleti díjfizetésére köteles-e. Megállapította, hogy az alperest a szerződés alapján megillette a szerződés felmondásának joga 120 napos felmondási határidővel, írásban. Figyelemmel arra, hogy az alperes 2018. december 12-i felmondása a bérleti szerződést 120 napos felmondási idővel, 2019. április 30. napjával megszüntette, az alperes további szolgáltatással a Ptk. alapján nem tartozik felperesnek, így a Járásbíróság a keresetet elutasította.
- [10] 2.4. Az indítványozó fellebbezése alapján másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.447/2024/7. számú ítélete az elsőfokú bírósági ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy a törvényszék megállapította, hogy a Járásbíróság az eljárás szabályait megtartotta, döntése érdemben és indokaiban is megfelel a jogszabály rendelkezéseinek. Megállapította azt is, hogy az elsőfokú bíróság a 4.P.20.275/2020. számú perben hozott jogerős ítélet anyagi jogerőhatását helyesen, a Pp. 360. § szabályainak megfelelően határozta meg, amihez képest helytállóan állapította meg az eljárás kereteit. Megállapította, hogy a megelőző perben a bíróságnak nem kellett állást foglalnia a felmondásról, így nem állapította meg a felmondás érvénytelenségét sem. Az előzményi perben ugyanis a keresettel érvényesített időszakra a fennállt jogviszony alapján keletkezett fizetési kötelezettségről foglalt állást. A megelőző perben a bíróság azon megállapítása, hogy az azonnali hatályú felmondás feltételei nem álltak fenn, nem azonos a felmondás érvénytelenségével: az érvénytelenség kérdése a perben fel sem merült. Mindebből következően a jelen eljárásban született elsőfokú ítélet – a felperesi hivatkozással ellentétben – nem végzett átminősítést.
- [11] 3. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő indítványát. Ebben a támadott jogerős döntés és ezen keresztül az elsőfokú bíróság döntése alaptörvényellenességének megállapítását kérte az Alaptörvény II. cikkének, XV. cikk (2) bekezdésének, XX. és XXIV. cikkének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére hivatkozással.

- [12] 3.1. A támadott ítéletek kapcsán az indítványozó szerint a bíróság megsértette az ítélt dolog elvét, ami által sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése, vagyis tisztességes, részrehajlás nélküli és jogbiztonságot tiszteletben tartó döntéshozatal követelménye.
- [13] Az indítványozó szerint ugyanezen alapjogok sérelmét idézte elő, hogy a bíróságok figyelmen kívül hagyták a Kúria 2/2022. számú Polgári jogegységi határozatát (a továbbiakban: PJE), ami szerint érvénytelen nyilatkozathoz nem fűződhet joghatás. Ezzel összefüggésben az indítványozó hivatkozott még az EJEE 6. és 13. cikkének sérelmére is.
- [14] Az indítványozó szerint az eljáró bíróságok döntései önkényes mérlegelésen alapulnak: figyelmen kívül hagyták a rendkívüli felmondás joghatásaival kapcsolatos jogszabályi rendelkezéseket és „a semmisség elvét, amely kizárja, hogy érvénytelen jognyilatkozatra bármilyen joghatást lehessen alapítani”. Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és az EJEE 6. és 13. cikkét sérti.
- [15] Az indítványozó arra hivatkozott, hogy a támadott döntések valótlanul állították, hogy figyelembe vették volna a korábbi peres eljárás megállapításait, és ellentmondásos indokolást tartalmaznak, mivel „különbséget tettek az azonnali hatályú felmondás megalapozatlansága és érvénytelensége között, holott mindkettő ugyanazon jogsértő nyilatkozathoz kapcsolódott”. Ez az érvelés az indítványozó szerint megtévesztő, ezért sérti a tisztességes eljárást és jogbiztonságot [Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikk (1) bekezdés].
- [16] Az indítványozó úgy véli, hogy a jogerős ítélet a rendkívüli felmondást tévesen értelmezte, mivel szerinte a megelőző perben a bíróság azt állapította meg, hogy a felmondás rendkívüli felmondás volt és semmis, míg az indítvánnyal támadott jogerős döntés rendes felmondásnak minősítette a felmondást és „az érvénytelen jognyilatkozatot joghatással ruházta fel.” Az indítványozó szerint ellentmondásos a bíróság jogértelmezése, mivel „különbséget tett az azonnali hatályú felmondás megalapozatlansága és érvénytelensége között, és „figyelmen kívül hagyta, hogy mindkettő ugyanazon jogsértő nyilatkozathoz kapcsolódik.” Mindezek miatt a támadott döntések sértik „a részrehajlás nélküli és jogbiztonságot tiszteletben tartó döntéshozatalt” [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés], „a tisztességes eljáráshoz való jogot és jogbiztonságot” [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], valamint a PJE-t és az EJEE 6. és 13. cikkét.
- [17] Ugyanezen sérelmet okozza az indítványozó szerint az, hogy a bíróság ezzel utólag egy érvénytelen jognyilatkozathoz fűződő joghatást ismert el.
- [18] Az indítványozó szerint a perköltség megállapítása is alaptörvény-ellenes a támadott döntésekben, mivel nem állt arányban a perveszteség mértékével. Ez az Alaptörvény XXVIII (1) bekezdését és az EJEE 6. cikkét is sérti.
- [19] Az indítványozó szerint a jogegyenlőség elve is sérült, mert az alperes megalapozatlan védekezését elfogadta és jogellenesen előnyben részesítette, míg a

felperes érdekeit a bíróságok nem vették kellő mértékben figyelembe. Ez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.

- [20] Az indítványozó szerint a támadott ítéletek következetlenek voltak, ami aláássa a jogrend stabilitását, „indokolatlan hátrányok és előnyök megoszlása sértette a felek közötti egyenlő bánásmódot”. Ezáltal sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése.
- [21] Az indítványozó szerint a bírósági döntések iratellenes megállapításokat tartalmaztak, így a megelőző perben a rendkívüli felmondás joghatásait és a PJE megállapításait illetően „az ítélet ellentétes volt a peranyag dokumentált ténymegállapításaival, amelyek kizárták az érvénytelen jognyilatkozat joghatását”, továbbá az ítélet az indítványozó szerint túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. Ez az alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [22] Az indítványozó kifogásolta a jogerős ítélet szerkezetét és rendelkező részét: az utóbbit hiányosnak tartja, míg a szerkezetet illetően arra hivatkozott, hogy eltérés van a rendelkező rész és az indokolás között. Ez az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [23] Emellett arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet logikátlan jogalkalmazást tartalmaz, vagyis „az ítélet indokolatlanul kedvező értelmezést alkalmazott az egyik fél javára, miközben a másik fél jogait háttérbe szorította.” Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését és a PJE-t sérti.
- [24] Az indítványozó szerint a jogerős döntés az indokolási kötelezettségnek sem tesz eleget, mivel a megelőző perben beadott előkészítő iratokban szereplő sértő fájlnévek nyilvánosságra kerültek, ami az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését sérti.
- [25] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése sérült azért is az indítványozó szerint, mert PJE és más korábbi kúriai határozatok rendelkezéseit figyelmen kívül hagyta a támadott jogerős ítélet.
- [26] Hivatkozott még arra is, hogy az alperes gondatlan eljárásával őrzési kötelezettségét megszegte, ezért az indítványozónak számos személyes tárgya eltűnt, ami sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [27] Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését sérti a jogerős döntés azért, mert nem érvényesült a részrehajlás nélküli, tisztességes és észszerű határidőn belüli eljárás követelménye. Ennek körében arra hivatkozott az indítványozó, hogy az alperes rosszhiszemű pervitelét az ítélet figyelmen kívül hagyta, a megelőző eljárásban hozott döntés megállapításait figyelmen kívül hagyta, mellőzte a beszámítási kifogás elutasítását, aránytalan perköltséget állapított meg és sérült az emberi méltóság, amennyiben az alperes megalázó kijelentéseket tett a felperest illetően.
- [28] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán arra hivatkozott az indítvány, hogy az eljárás során sérült a pártatlanság és a felek méltányos bánásmódban részesítése. Ennek körében a jogerős döntés a megelőző eljárásban

hozott döntés megállapításait figyelmen kívül hagyta, a jelen ügyben eljáró bíróság a megelőző eljárásban tett megállapításaitól eltért, az ítéletek kiszámíthatatlanok és következetlenek voltak az indítványozó szerint.

- [29] Az Alaptörvény XX. cikk sérelmét illetően az indítványozó arra hivatkozott, hogy a jogérvényesítést akadályozta, illetve társadalmi megkülönböztetés és rágalmozás érte az indítványozót, mivel az alperes szándékosan akadályozta jogai érvényesítését, a bíróság pedig figyelmen kívül hagyta a megelőző perben keletkezett bizonyítékokat, amik igazolták az alperes rosszhiszeműségét. Az indítványozó szerint sérült az Alaptörvény ezen rendelkezése azért is, mert az alperes eltulajdonította szellemi termékét, a támadott ítéletek hiányos indokolása pedig az erre vonatkozó bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta. Az alperes lejáratozó megjegyzéseket tett az indítványozóra, ami jelentős anyagi és érzelmi terhet rótt rá – ez is sérti az Alaptörvény XX. cikkét.
- [30] Az Alaptörvény II. cikke sérelme körében az indítványozó hivatkozott arra, hogy az alperes rá becsmérlő kijelentéseket tett, a bíróság pedig többször is vádlottként hivatkozott rá, az alperes négy alaptalan büntetőfeljelentést tett az indítványozó ellen, ami akadályozta őt önmegvalósításában és gazdasági helyzete stabilizálásában, és számára emberi méltóságát sértő légkört teremtett.
- [31] Az Alaptörvény XI. cikkét az eredeti indítvány pusztán felsorolás szintjén említette.
- [32] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtárgyára az indítványozót hiánypótlásra hívta fel, mivel az indítvány nem tartalmaz kellő alapjogi szempontú indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntések ügyfelének az Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik.
- [33] Az indítványozó – határidőben előterjesztett – indítvány-kiegészítésében az indítványát fenntartotta, az Alaptörvény XI. cikkét felsoroló részében módosította.
- [34] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványi kérelem megfelel-e az Abtv. és az Ügyrend szerinti befogadási feltételeknek.
- [35] 4.1. Az indítvánnyal támadott jogerős ítéletet az indítványozó 2025. március 3-án vette át, az alkotmányjogi panaszt 2025. április 14-én, határidőben nyújtotta be az elsőfokú bíróságon. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségek kimerítése után terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [36] 4.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett végzéssel zárult ügyben felperes volt.

- [37] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében alkotmányjogi panasz Alaptörvényben biztosított jog sérelmére alapítható. Az indítvány Alaptörvényben biztosított jog sérelme körében megjelölte az Alaptörvény II. cikkét, XV. cikk (1) bekezdését, XX. cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz ezek tekintetében megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt követelménynek.
- [38] 4.3. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt egyes követelményeknek.
- [39] Az indítvány pontosan megjelölte a támadott bírósági döntést és az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit.
- [40] A határozott kérelem követelménye magában foglalja, hogy az indítványnak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya” {lásd legutóbb: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [41] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont szerinti követelménynek az Alaptörvény II. cikkére, XV. cikk (1) bekezdésére, XX. cikkére, XXIV. cikk (1) bekezdésére, és XXVIII. cikk (7) bekezdésére, továbbá az EJE 6. és 13. cikkére, valamint a PJE sérelmére hivatkozó indítványi elem tekintetében.
- [42] Az Alaptörvény II. cikke és XX. cikke vonatkozásában az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben előadott alapjogi érvelését ismételte meg. Az indítványozó tehát nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető önálló indokolást arra nézve, hogy a jogerős ítélet miért eredményezi e két alapjog sérelmét. Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az azonos szabályozási körbe tartozó személyek közötti különbségtétel vezethet diszkriminációra. Az indítványozó ilyen összefüggésre nem hivatkozott, hanem a tisztességes eljáráshoz való jog körébe tartozó pártatlan eljárás megsértésére hivatkozott, így az indítvány ebben a körben előadott érvelése is az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elemként értelmezhető. Ugyancsak a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére vonatkozó érvelést tartalmaz az indítvány az EJE 6. és 13. cikke, valamint a PJE sérelmét állító részében. Az

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését az indítvány csupán felsorolás-szerűen említette, sérelmére vonatkozóan önálló indokolást nem adott elő.

- [43] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot rögzíti – szemben a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot rögzítő XXVIII. cikk (1) bekezdésével. Az indítvánnyal támadott bírósági döntések nem kapcsolódnak hatósági eljárás során hozott döntéshez, így a támadott döntések nem értelmezhetők az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben, tartalmilag azonban a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állította ebben a körben is az indítványozó. Ezért az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével összefüggésben előadott indítványozói érvelést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító indítványi elemként bírálta el.
- [44] Az indítvány a kifejtettek alapján ténylegesen csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben adott elő értékelhető alkotmányjogi indokolást.
- [45] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állító részében eleget tesz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés szerinti követelményeknek, ezért a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány e részében megfelel-e az Abtv. 29. §-ában foglaltaknak.
- [46] 5. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség lehetőségét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [47] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét illetően a támadott ítéletek indokolását (illetve annak hiányát), az ítéletekben foglalt jogértelmezést és annak bírósági ítéletekben történt alkalmazását, valamint a bíróságok eljárását vitatta az indítványozó, valamint kifogásolta az eljáró bíróságok által megállapított tényállást, alkalmazott bizonyítékok körét és azok értékelését, és ezekkel összefüggésben törvénysértésre hivatkozott. Ezen felül számos indítványi elem az alperes eljárás során tanúsított magatartását vitatta.
- [48] Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszban kifejtettek alapján emlékeztet arra, hogy a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi. A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott jogsérelmek orvoslásának eszköze. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adnak alapot alkotmányjogi panaszra {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}.

- [49] Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítvány valójában a támadott bírósági döntés felülbírálatára irányul, az indítványozó azért fordult az Alkotmánybírósághoz, mert megalapozatlannak, tévesnek és jogellenesnek tartja az ügyében hozott jogerős döntést, vagyis – tartalmát tekintve – a Törvényszék jogértelmezésének és jogalkalmazásának helytállóságát vitatja. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése – az eljárási jogi szabályokban foglaltak szerint – a jogalkalmazó feladata. A bíróságok döntése szükségszerűen érinti a peres felek perbe vitt jogait és jogos érdekét. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {lásd: 3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [50] A tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben – többek között – azt az elvárást tartalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegére vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Az Alkotmánybíróság azt nem vizsgálhatja, hogy az indokolásban megjelenő érvek mennyiben megalapozottak, csak azt értékelheti, hogy a bíróság a döntésében az ügy érdemi, lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálta-e, és értékelő tevékenységéről számot adott-e {lásd: 3196/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [36]}. A konkrét ügyben az indítvánnyal támadott jogerős döntés részletes érvelést és indokolást tartalmaz a keresetben felvetett kérdések vizsgálatának eredményéről.
- [51] Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megismétli azon korábbi megállapítását, hogy a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}.
- [52] Az Alkotmánybíróság – figyelemmel a fentiekben tett megállapításaira – rámutat arra is, hogy önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de egyébként részletesen megindokolt bírói döntések érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, illetve a saját meggyőződésével ellentétesnek tartja és vitatja, nem alkotmányossági kérdés, így nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a kimondására, ekként az alkotmányjogi panasz befogadására és érdemi vizsgálatára.
- [53] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítvány nem teljesíti az Abtv. 29. §-ában a befogadás feltételeként előírt alternatív kritériumok egyikét sem, ekként annak befogadására és érdemi vizsgálatára nincs lehetősége.

[54] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdésére, 29. §-ára, valamint 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjára – megállapította, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért azt az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. február 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró